

عنوان مقاله:

پیامدهای امنیتی فقدان نگاه آمایشی در تقسیم بندی های سرزمینی کشور (مطالعه موردی: استان بوشهر)

محل انتشار:

فصلنامه امنیت ملی، دوره 12، شماره 43 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

حامد ابراهیمی - دبیر گروه ژئوپلیتیک

احسان علی پوری - دکتری تخصصی رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران.

حسین صادقی - کارشناس ارشد برنامه ریزی آمایش سرزمین

خلاصه مقاله:

استان بوشهر با توجه موقعیت مرزی خود در خلیج فارس و وجود مراکز حیاتی اقتصادی دارای بار امنیتی، دارای موقعیتی حساس برای امنیت ملی کشور است. از طرفی به علت عدم توزیع عادلانه امکانات و خدمات در سطح استان، زمینه های وقوع بحران های اجتماعی و مشکلات پیچیده فضایی در آینده نزدیک در این استان وجود دارد که با توجه به حساسیت این استان برای کشور، مسائل حاد امنیتی را هم برای استان و هم برای کشور به دنبال خواهد داشت. لذا توجه به این مسائل، نوع تحقیق کاربردی - توسعه ای و روش بررسی آن توصیفی-تحلیلی می باشد. بدین صورت که ابتدا اوزان شاخص ها به روش FUZZY محاسبه و سپس، با استفاده از مدل TOPSIS شهرستان های محدوده مطالعاتی اولویت بندی شده است. تحلیل ها نشان می دهد شهرستان بوشهر به عنوان مرکز استان از برخورداری شهرستان های استان محسوب می شود. در رتبه بعدی شهرستان کنگان عسلویه و جم قرار دارند و سپس شهرستان تنگستان و گناوه نیز در بدترین وضعیت برخورداری قرار دارند. آنچه که روشن است بسیاری از فعالیت ها در شهرستان های با نقش صنعتی بیشتر از ظرفیت و توان آنها بارگذاری شده؛ به گونه ای که آلودگی ها و آثار مخرب زیست محیطی ایجاد نموده و ساختار نظام سکونتگاهی را با چالش و تهدید های اساسی روبرو خواهد کرد. همچنین عدم تعادل های ایجاد شده پیامدهایی نظیر بیکاری، فقر، ناامنی در مرزها و ناپایداری سازمان فضایی سکونتگاه ها را به وجود خواهد آورد که امنیت استان را با چالش روبرو خواهد کرد. از این رو لازم است با یک برنامه ریزی بلند مدت در قالب برنامه ریزی آمایش در ایجاد ساختار فضایی متعادل منطقه گام برداشته شود

کلمات کلیدی:

عدم تعادل فضایی، آمایش سرزمین، امنیت ملی، استان بوشهر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1508532>

